

[Johan Philipsen.]

der vi nu på med amtsprogramudvalget, og det er altså et led i det, som jeg har set som meget væsentligt ved denne lovændring, nemlig at vi får disse afstande, der har været mellem husets medarbejdere og radiatorådet, mindsket og afstanden imellem lyttere og seere og det ansvarlige radiatoråd mindsket; det håber jeg altså vil ske i de år, hvor denne lov kommer til at fungere.

Niels Helveg Petersen: Ministeren sagde, at det var ude af kontakt med de politiske realiteter at stå for de synspunkter, som tidligere har været fremført om de politiske repræsentanter i radiatorådet. Det er jeg helt enig med ministeren i. Det vil vise sig ved afstemningen, som det viste sig ved afstemningen om ændringsforslagene, at det er ude af takt med de politiske realiteter her i salen at forlange en anden radioordning. Det har ingen interesse. Nej, desværre. Det er de politiske partier, der har magten i Danmarks radio, det er de politiske partier, der med denne ordning cementerer deres egen magtposition. Magthavere opgiver sjældent deres egne magtpositioner, og det gør de politiske partier heller ikke. Det er den politiske realitet i denne sag, desværre, for det er denne politiske realitet, der betyder, at Danmarks radio som institution har en dårligere ledelse, end den behøvede at have.

(Kort bemærkning).

K. Helveg Petersen: Det er hr. Johan Philipsen, der taler om, at nu får man bedre styringsinstrumenter. Det er mig fuldstændig umuligt at se, hvori forbedringerne består. Der bliver en masse uklarhed, der bliver en masse kompetencestrid. Jeg tror ikke på det. Hvordan skulle 22 medlemmer — det består radiatorådet efter det nye forslag af — kunne skabe en effektiv styring? Det er da klart, at man måtte have et lavere antal, hvis man skulle kunne tale om en effektiv styring, og særlig når så mange forskellige ting indgår i kompositionen af disse 22.

Jeg mener, det er urimeligt at sige, at man ved denne ordning sikrer en bedre forbindelse med ideer ude omkring. Det, man gør, er, at man siger, disse amtsformænd må 3-4 gange om året få lov til at komme ind i et programudvalg, som er lig med radiatorådet, og forelægge deres synspunkter dér — intet om, at de har nogen som helst beslutningsret. Og når vi ved, at programudvalget holder møde vel en gang om ugen, kan man jo se, hvor tyndt hele dette grundlag er.

Derfor skal man ikke fra flertallets side sige, at nu gennemfører man en lov, der giver bedre styringsmuligheder og skaffer bedre arbejdsvilkår for Danmarks radio. Det bliver ikke tilfældet.

Bernhard Baunsgaard: Det er hr. Niels Helveg Petersens ord om, at det er de politiske partier, der har magten i Danmarks radio, som tvinger mig op på talerstolen. Dette kan kun fortolkes på den måde, at de politiske partier misbruger deres magt i Danmarks radio til f. eks. at ansætte politisk. Vi har ofte haft diskussion om ansættelser i Danmarks radio. Jeg mindes ikke én ansættelse, hvorefter man har delt sig efter partipolitiske anskuelser i Danmarks radio.

Johan Philipsen: For at forklare det med styringen skåret ud i pap — jeg har aldrig sagt det offentligt tidligere, lad mig så gøre det fra denne talerstol: jeg har græmmet mig, når jeg som radiatorådsmedlem af økonomiske grunde måtte vælte en beslutning, som et programudvalg i øvrigt på lovlig vis havde vedtaget, og hvor årsagen simpelt hen var den, at programudvalget har en anden sammensætning end radiatorådet. Det kan ikke være anderledes, end at de, der fremsætter ønskerne, også må have forpligtelse til at skaffe midlerne til at få ført disse ønsker ud i livet. Det er det, jeg forstår ved bedre styring, og det var det, der førte til konflikten i Danmarks radio.

Jeg har også græmmet mig over, og det vil jeg gerne sige her, at radiohusets medarbejdere i nogen grad havde ret i deres kritik